

Wenen 19 juni. Van het tooneel des oorlogs in Hongarij is heden het officieel bericht ontvangen, dat de Magyaren den 16 dezer een algemeen aanval op de keizerlijke troepen in de Slava...

Volgens geloofwaardige berichten, schijnen de Magyaren Raab tot iederen prijs te willen behouden; het garnizoen dezer plaats is 10,000 man sterk, met alle geschut.

Den 17 dezer heeft de Russische generaal Sava een officieel stelling aangenomen. Het schijnt alzoo, dat de operaties op alle punten te gelijk een aanvang zullen nemen.

De Evangelische predikant Rozga is te Presburg ter dood veroordeeld. Deze gebeurtenis heeft aldaar, voornamelijk onder de Evangelische bevolking, groote ontstentenis te weeg gebracht.

De Evangelische predikant Rozga is te Presburg ter dood veroordeeld. Deze gebeurtenis heeft aldaar, voornamelijk onder de Evangelische bevolking, groote ontstentenis te weeg gebracht.

Naar laud der laatste alhier ontvangen berichten, is de krijgsvaart van Baden, is het nog niet uit de handen van de Pruisen gekomen.

Op den 16 en 17 tusschen de Rijkstroepen en de opstandelingen hebben plaats gehad, en bij welke de Rijkstroepen geen belangrijke voordeelen hebben behaald, wordt thans nader gemeld.

De ruzie te Stuttgart was tot den 19 niet verstoord geworden. Onder de bevolking van het platteland heerschte echter veel gisting.

In eene door de Wurtembergse regering uitgevaardigde proclamatie, in welke de redenen worden blootgelegd, waarom aan het rijksgeregentschap en het parlement het verdrag te Stuttgart is ontzegd.

Het Duitse parlement heeft besloten, gevolg te geven aan het bevel van de Wurtembergse regering, en zich naar het groothertogdom Baden te verplaatsen.

Het Wurtembergse parlement heeft aan de leden van het parlement de leuzen gegeven, dat hun als bijzondere persoonszaak het verdrag te Stuttgart werd toegestaan.

Italië. — Den 16 juni waren de Franschen nog niet binnen Rome, de belegeringswerken werden stelselmatig en voortdurend voortgezet; er was eene breuk geopen maar nog geen algemeene bestorming ondernomen.

Frankrijk. — Paris 21 juni. De wetgevende vergadering heeft weder eene zitting gehouden, maar zij is weinig belangrijk geweest. De verkiezingen in het Loire-departement, die er behandeld zijn, en waarmede men heden discussie verwacht had, zijn zonder veel woorden verlopen.

Eergisteren waren weder geruchten van afstreding eener minister in omloop, het gevolg van den strijd die zich tusschen de gematigde en de ultra-behoudende partij hoe langer hoe meer begint te openbaren.

Paris 22 juni. De verhouding die men wil dat in het kabinet, en ook de scheuring die in de rechterzijde der wetgevende vergadering bestaat, wordt door alle welgezinden, vooral in deze oogen, met afschuw bekeken.

Zoo moet ook het gerucht, dat de generaal Changarnier in het bevel over het Alpenleger den generaal Bodeau zou vervangen, en dezen laatste het ministerie van oorlog zou worden opgedragen, niet voor zeker worden aangenomen.

De graaf Mastani, voormalig minister van den pape is, naar men zegt, met een verandering over de Romeinsche aangelegenheden hier aangekomen.

Er is thans stellige tijding dat de heer Ledru-Rollin zich te Londen bevindt, alwaar men zegt dat hij voornemens is eene memorie aan het Fransche volk in het licht te geven.

Aan het paleis van den president der republiek worden vele toebereidingen gemaakt tot een pachtig feest, dat aanslechts donderdag moet plaats hebben.

Bij de verhooren door den regter ter instructie gehouden, is het gedrag van den heer Pissier, op den 13 juni, gebleken onbetrouwbaar te zijn geweest.

Hier en te Lyon hebben nog steeds gevangenen plaats. Door eenige generaals en hoofd-officieren is eene voordragt ingezonden, om met 1850 de helft der ade luitenanten plaatsen, bij vacaturen, door onder-officieren te doen vervullen.

De kas Malaguais zal voortaan den naam dragen van kas Bugeaud.

EFFECTEN-NOTERING te Amsterdam, 23 Juni. Nederl. Werkelijke Schuld 4 p. 49 1/2 a 50 1/2, geb. 49 1/2. Dito 3 p. 58 1/2 a 59 1/2, geb. 58 1/2. Dito 4 p. 26 1/2 a 27 1/2, geb. 26 1/2. Handel-maatschappij 146 1/2 a 147 1/2, geb. 147.

Beziendingen.

MIDDELBURG 25 juni. Door kapitein B. J. Post, voerende het schip Pauline, van Banjoewangie alhier gearriveerd den 22 juni ll., zijn gepraaid de navolgende schepen: den 19 dezer, op de gronden, kapr. v. d. Linden, van Rotterdam, vlag no. 140; en op 49 gr. 30 min. N. B. en 7 gr. W. L., in het kanaal, eene Dordsche schooner, vlag no. 137.

VEERE 25 juni. Heden is binnengekomen, de kof Nyderland, van Senham met steenk., bestemd naar Middellburg.

VLISSEINGEN den 25 juni. Van Antwerpen bestemd naar alhier ter reede gekomen: Josephine, van Havro; met suiker; Jens H. Lund, P. E. Rindem, van Lissabon, met fruit; Sans Repos, H. de Boo, van Charlestown, met aardv. Preciosa, H. Riis, van Rio-Janeiro, met koffij; Dignit, van Bahia; Providence, van Buenos-Ayres, met hennep; Jan, E. Houtwilt, van Londen, met ballast; Hortense, van Livorno, met stukgoederen; Ankoet, Bosqua, van Bahia; met hennep; Luconia, van New-York, met hennep; President, H. Jelden, van Odessa, met wol.

Nog iets over de Aziatische Cholera.

Onder dit opschrift leest men in de Zierikseche Courant van li. zaterdag het volgende, dat wij meenen na het overnemen van het artikel van dr. Goumans ook geen plaats te mogen ontzeggen.

Ofschoon in vele opzichten mij knaende vereenigen met het gevoelen van mijnen geachten collega dr. Goumans (zie Zierikseche Courant van woensdag 20 juni ll.) omtrent de besmettelijkheid der bovengenoemde ziekte, gevoel ik mij opgewekt een enkel woord aan mijne stadgenooten gerigt, hiampis laten volgen, daar ik geloof dat, zeker hoop, den wensch der schrijvers, bij de aanprijping van zoodanige besmettelijkheid, de vrees voor die ziekte bij velen zal toeneemen, en het door onderverinding bewezen en overbekend is, dat vrees vooral den mensch voorbeschikt tegen en zoodanig iemand allest die niet schrikt, bij het zien van eene Cholera-lider, deszelfde ziekte krijgen kan.

Wanneer men nu stelt en gelooft, dat de Cholera even besmettelijk is als Pocken, Maselen en Roodvonk, en dus alleid het bijwonen, het oppassen en vanraken van welke lidder voldoende is om deszelfde ziekte te krijgen, hoe eebadlijk moet dan dat geloof weeten en tot uithouding van die ziekte aanleiding geven.

Om die reden althans depl in mede, dat ook de oedertijdige bewezen heeft, dat de zwaare gevreesde ziekte zelden hen aantast, die voorzigtig leven, zich goed kleeden en een goed dieet houden, dat de geneeswijze, die vermits de ziekte van de stad hier gevoond hebben, betuigen, dat meer dan 2000 menschen in eene kout in de diest began was.

Het moet evenwel geen verwondering baren, dat velen uit één huisgezin worden aangeast, hiervoor zijn, buiten de erkende besmettelijkheid, nog ooraken genoeg te vinden, als dat zijn, deszelfde woning, deszelfde levenswijze, het waken, de trouwheid en weder de angst en vrees.

Ware toeh de besmettelijkheid zoo erg, dan moesten, naar evenredigheid, meer geneesheren, die gedurende het heerschen der ziekte dag noch nacht hebben, die getuigen zijn van de jammerlijkste sterfgevallen, aangeast worden, en soover tij bekend is, tot nu toe, gedurende de thans heerschende epidemie, in ons vaderland, slechts één geneesheer aan deze ziekte overleden.

Het overigen de ziekte als besmettelijk beschouwd worde, en alle middelen aangewend worden, die ons ten dienste staan, tot stuiting van deze ramp, erken ik allernoodzakelijkst te zijn, en om die reden zijn ook, op mijn verzoek, door de zerg en op bevel van onzen Burgemeester, alle goetaren vernietigd, welke in onmiddelijke aanraking van den laatste Cholera-lider in onze stad geweest zijn, en is het door hem bevestigd, hyls doelmatig beroekt. Dergelijke maatregelen zijn bij de Cholera-gevallen in den omtrek van deze stad ook aangewend door mijnen geachten mede-stads-geneesheer dr. Bodeau.

Heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER, H. A. JANSSEN, Echtsgevoet van M. E. van der BURG, den 23 Junij 1849.

GEREGTELIJKE AANKONDIGING. Bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank, zitting houdende te Middellburg, op den 20 Junij 1849 gewezen, is JOHANNES CASTELEIJN, Particulier, wonende te Middellburg, tijdelijk geconfineerd in het Geneeskundig Gesticht voor Krankzinnigen te Dordrecht, ten zake van Krankzinnigheid, gesteld onder Curatele. (Kosteloos.) HUBERTUS REKKER, Procureur.

De Notaris D. J. van der Horst Smit zal, op Dingsdag den 2 Julij 1849, des avonds ten 8 ure, in het Nederlandsch Logement in de Abdij, binnen de Stad Middellburg, in het openbaar, bij opbod en afslag, verkoopen: Twee HUIZEN en ERVEN, beide staande en gelegen binnen Middellburg voornoemd. Het Eerste op den Zuidsingel, nabij de Bree, Wijk E. 42. Het Tweede in de korte Giststraat, Wijk A. 142. Dezelve zullen alleen op den dag der Verkoopung kunnen bezigtigd worden, het eerstgenoemden niet dan op vertoon van een Toegangsbijet, ten Kantore van bovengenoemden Notaris te bekomen.

OPENBARE VERKOOPING VAN VRUCHTEN TE VELDE.

Op Vrijdag den 13 Julij 1849, des morgens om 10 ure, zal, ten overstaan van L. van der Meer, Notaris te Colijnsplaat, in het Paviljoen van den ONRUST-POLDER, in het openbaar te koop geveild worden, eene partij zeer schoone VRUCHTEN TE VELDE, bestaande in 19 BUNDERS BLAAUWE ERWTEN. 19 BUNDERS WINTER-GARST. 38 BUNDERS ZOMER-GARST. Alle welke Vruchten staan in den nieuw ingedijkten Onrust-Polder, Eiland Noordbeveland, in zoodanige Kavels, als op het terrein uitgebakend zijn, en waarvan de aanwijzing zal geschieden door de Opzigtters in dezen Polder. Informatien zijn, bij vrachtvrije Brieven, te bekomen bij den Heer A. A. Meijjaars, te Colijnsplaat.

In lossing eene lading droeg zwaar BEUKEN WISHOUT, voor rekening van de Mevrouw van de Mevrouw.

Een LEERLING benooidigd bij den Apotheker van den Abdij.

MUZIJKHANDEL. Nieuw assortiment. — Piano, Fluit, Vloel, Guitar, Piano-Zang, Orgel, Accordion enz. Bij den Boekverkooper HOUFF, ook buiten de stad op zigt te bekomen; onder het Piano-Zang de nieuwste Romances van Concoche enz. voor één- of meerstemmig gezang; eerste kwaliteit Muzikpapier, Muzikpennen enz.

De Boekverkooper E. HENDRIKSE, te Middellburg, is voornemens uit te geven, bij hare beurt, die op heden geopend is om met 1 Augustus te sluiten: TWEE VOORLEZINGEN VAN Dr. Is. DE WAAL, te Biervliet, over de Catechismus-Predikaten van SMIJTEGELD. De Prijs bij inteekening is f 1; na de uitgave zal dezelve verkogd worden.

VERITABLE EAU-DE-COLOGNE, van de Firma F. MARIA FARINA, oudste der Distillateurs te Keulen, sedert jaren in Depot bij de Boekhandelaars DE GEBROEDERS ABRAHAMS, te Middellburg, in twee kwaliteiten, met groen en rood Lak, tot water geffen.

TAND- MIDDELEN DE GEBROEDERS ABRAHAMS DENTZ, 1

Hof-Tandmeesters van HH. MM. den Koning en de Koningin, van HH. KK. HH. den Prins van Oranje en Prins Frederik der Nederlanden.

- BESTAADE IN: 1. Eene wassching en Tand-Opstij, dienende om het gebit te versterken, de tanden te zuiveren en tot in den hoogsten ouderdom te conserveeren, ieder a f 1. 2. Eene verrijke mondspoeling, welke de tanden beschermt, de tanden van de tandvleesch te verlossen en te doen aangroeyen, de facon a f 1. 3. Tand-Elixer, om de tanden wit te maken zonder het email te benadeelen, de facon a f 1, 10. 4. Een Tandpoeder, tot zuivering der tanden, a 50 cents het doosje. 5. Eau de Blanchard, om Kies- of Tandpijn, uit zinkingen voortkomende, te verdrijven, a f 1, 25 t beschje. 6. Liqueur Philodominique, tot schoonmaking en onderhouding van tanden en tandvleesch, f 3, 50.

Alles met de noodige gedrukte berichten. Het Depot voor Middellburg enz. is gevestigd in den Boekwinkel van DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

Met voorkennis van het Plaatselijk Bestuur van GAPINGE zal aldaar, op den 7 Julij, naar den RING GEBEDEN en de GAAL GESCHOTEN worden, voor alle Liefhebbers van het gansche Land, gehuwd en ongehuwd.

TER DRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

van Dinsdag 26 Junij.

Van dit Bijblad is de prijs vijf cent.

MIDDELBURG, den 26 Junij.

De Javasche couranten tot den 25 april behelzen de volgende belangrijke berichten omtrent den gunstigen uitslag der expeditie tegen Balie.

Batavia, 13 april 1849. Volgens berichten van Balie, loopende tot den middag van den 4 april, was de opperbevelhebber der expeditie den 28 maart aangekomen ter reede van Beliling, en was hij van daar gestoemd naar Banjoewangi.

Den 29 werd, op zijn bevel, met een detachement uit de bezetting der redoute, sterk 120 man infanterie, een verkennende gedeelte naar Singardja; de Balinezen, die in aanzienlijken getale aangetroffen, vermeden vijandelijkheden.

Den 30 kwam de opperbevelhebber der expeditie terug ter reede van Beliling, alwaar tegen den avond ankerde Zr. Ms. fregat PRINS VAN ORANJE, aan welks boord zich bevond de vice-admiraal, kommandant van Zr. Ms. zeemagt in Oost-Indië.

In den vroegen morgen van den 31 werd in bezit genomen de versterking van Singardja, aan welke inmiddels waren bewerkstelligd aanzienlijke herstellingen, onvolledige evenwel, om de Balinezen te doen besluiten, in dezelve stand te houden; tot op den afstand van een half geweershot genaderd, trokken gewapende bendes langzaam terug, zonder vuur te geven; tot deze houding kan hebben medegewerkt de aantogt van een gezantschap.

Tot op den 4 april waren drie gezantschappen aangekomen van Djagaraga; voor dien dag had zich laten aanmelden de radja van Karang-Assam, voor den volgenden die van Beliling.

Bij opvolging kwamen de oorlogschepen en transportvaartuigen ter reede van Beliling; manschappen en materieel werden in den besten staat ontscheept, terwijl de krijgswegzigen, ofschoon bemoeijelijkt door een hoogst doorsnedden terrein, werden voortgezet, zonder dat het nog tot dadelijke tegenstand gekomen was. Het aantal zieken was gering.

Batavia, 20 april 1849. Volgens berichten van Balie, loopende tot 12 april, had de afgesprokene bijeenkomst van den radja van Karang-Assam met den opperbevelhebber der expeditie, welke den 4 april des namiddags te Singardja zoude geschieden, geene plaats gevonden; ofschoon deze radja met den rijkbestierder van Beliling, Goestie Djilantiek, zeer nabij gekomen was: een tusschenloopende bergstroom was voordien gewoelen, dat de beide partijen niet konden handelen.

Met het voornemen, om van uit Singardja een beweging te de rigting van Sangsit Dalam te bewerkstelligen, werd bepaald, dat een gedeelte van Zr. Ms. zeemagt en van de transportvaartuigen, in den morgen van den 6, zoude verzellen tot op de hoogte van Sangsit, en aldaar zoude ankeren, zonder gemeenschap met den wal te houden, om geene aanleiding te geven tot strooptogten van het scheepsvolk.

De voorgenomene beweging van de landtroepen werd echter éenen dag uitgesteld, tot ontvangst van den radja van Karang-Assam en den rijkbestierder van Beliling, die inmiddels verzoekt hadden op den 7 te worden toegelaten en zich werkelijk te den namiddag van dien dag vertoonden, met een gewapend gevolg van 8 à 10,000 man, die alle door onze posten binnen de versterking werden toegelaten, en door de officieren van den staf werden opgesteld 8 à 10 passen tegenover onze in slagorde staande troepen, ter de vorst met zijne hoofden binnen den kraton, waan geleid en ontvangen aan eene soort van verhoortaal, waar de opperbevelhebber en de radja namen: zettende zich de Goestie Djilantiek en zijne volgelingen op den vloer.

Het was wel deze die veelal het woord voerde, daarop naderkomende, dat de vorsten van Karang-Assam en Beliling zich geheel zouden willen onderwerpen aan de genade van het Nederlandsch gouvernement, nadat hun eerst algemeene bewoordingen de hoofdtrekken van 's gouvernements bedoelingen met Balie waren opgelegd; de conferentie eindigde met het verzoek, dat de radja van Beliling den volgenden dag ook mogt worden toegelaten: in hetwelk werd toegestemd, onder kennisgave evenwel, dat, zodra de radja van die tweede ontmoeting mogt zijn, Djagaraga van handelingen moet worden genaderd; waarop door den Goestie Djilantiek zalven werd geantwoord, dat het in dit geval beter was den marsch op Sangsit Dalam terstond te bewerkstelligen, ten einde aldaar de ontmoeting met den radja van Beliling te doen plaats vinden.

Deze ontmoeting van twee vijandelijke talrijke legereenheden, op eenen zoo korten afstand van elkander, zonder dat uit die aanraking de minste ongeregelde of botsing ontstond, stelde een werkelijk treffend, in de annalen wellicht onbekend, tooneel daar, en leverde een bijzonder bewijs op van orde en discipline.

Den 8 april sloeg een kolonne, bestaande uit het 13de bataillon infanterie, de berg-batterijen en 20 sapeurs, den weg in naar Sangsit Dalam, en bereikte ook dien morgen deze plaats, welke nog bezet was, doch na eenigen mondelingen aandrang werd ontruimd; de weg liep onafgebroken door kampons, welker bewoners bij het doortrekken der troepen vrijmoedig en vertrouwelijk voor hunne huzen bleven.

Den 9 trok de opperbevelhebber persoonlijk, met twee bataillons, de hulptroepen en de veldbatterij, van uit Singardja naar Sangsit Dalam. Voor die batterij werd de weg, hoewel op korten afstand en evenwijdig aan het strand loopende, zoo moeilijk bevonden, dat de afstand, welke slechts 1 1/2 uur bedraagt, voor het afleggen van dezen marsch, zonder andere als natuurlijke hindernissen, aan de kolonne 7 uren kostte.

Den 11 volgde het 7de bataillon, hetwelk te Singardja positie was blijven houden: den Goestie Djilantiek, daartoe uitgenoodigd, had men nabij Sangsit Dalam eene ontmoeting, bij welke bedongen werd, dat de radja's van Beliling en Karang-Assam zouden verklaren, zich onvoorwaardelijk over te geven aan de genade van het Nederlandsch gouvernement, en den gouverneur-generaal te erkennen als hunnen opperbevelhebber, aan wien zij binnen weinige dagen zouden zenden een gezantschap, tot overbrenging van een smeeschrift om vergiffenis; dat de radja's van Karang-Assam en Beliling gezamenlijk aan den opperbevelhebber op den 13 zouden komen afleggen hun bezwering, en dat inmiddels zoude worden aangevangen met het slooten van de versterkingen van Djagaraga, in overzigt van de voorgenomen zijnde worden geopend, gehoegzaam, om vrijen toegang te verleen aan onze troepen, die dezelve op zondag den 15 april zouden binnentrekken, om er de Nederlandsche vlag te planten."

BATAVIA, 24 april 1849. Het geschut van de citadel te Weltevreden en van Zr. Ms. korvet NEHALENNIA, heeft op heden verkondigd de zege door de Nederlandsche wapenen op Balie behaald, door de inneming stormenderhand van Djagaraga.

De berichten dienaangaande luiden hoofdzakelijk aldus:

Nadat de onderhandelingen, door de vorsten van Karang-Assam en Beliling, met den opperbevelhebber der expeditie aangeknoopt, het vermoedelijk hadden doen worden, dat de oorlog op eene meer of min minnelijke wijze zoude worden beslecht, door de vrijwillige overgave van de versterkingen van Djagaraga, welke bepaald was op den 15 april, werden op den 13 de kapitein-adjudant van Capellen, benevens de luitenant-kolonel, chef van den staf der expeditie, de Brauw, de luitenant-kolonel kommandant der artillerie Meis en de majoor der genie Steinmetz, gezonden naar Djagaraga, om op te nemen, welk begin, volgens de getroffene voorwaarden, gemaakt was met het openen en slechten van de vijandelijke linien en redoutes.

Deze officieren werden wel ontvangen, doch slechts toegelaten in eene der voorste redoutes, welker ingang geopend was, terwijl ook de geheele weg van Sangsit tot Djagaraga door de Balinezen in orde was gemaakt; van werkelijke slechting van versterkingen konden zij niets bespeuren; hun werd echter aangewezen de plaats, waar de beide radja's het voornemen hadden den opperbevelhebber af te wachten.

De opperbevelhebber zond den volgenden morgen, den 14, dezelfde officieren, en gelaste den kapitein-adjudant van Capellen, om met een detachement van 100 man te marcheren naar den Goestie Djilantiek, met wien hij volgens afspraak handelen zoude, dat het niet met het voornemen van den opperbevelhebber strookte, den schijn aan te nemen van een bezoek bij de vorsten af te leggen, of zelfs door het slooten van de Nederlandsche vlag op een of ander gedeelte van de werken te Djagaraga, te maken slechts een vertoon van bezitname; maar dat eene degelijke, onvoorwaardelijke overgave werd geëischt; zoodat de gezonden officieren, die de radja's zonden doen aankomende van de posten, waar voorloopig bres zoude worden geopend; terwijl de opperbevelhebber wijder afzagen, bij zijne komst de radja's te ontmoeten met een groot aantal man, noeh eenig gevolg van een volk met een wapen.

Het bezoek om tijd tot bereikende bevestigde het voornemen, dat de Balinezen troepen, die twee schijnbare onderwerping, voldoening te geven, ten einde zich in hunnen trots niet voor hun eigen volk of andere inlandische volkeren te vernederen: ook hadden zij welletijd de inschikkelijkheid van den opperbevelhebber jegens hen als zwakheid aangemerkt: zij beproefden, wel is waar, de aangevangene misleiding verder voort te zetten; aan hante ontvikkende boodschappen werd echter geen verder gehoor gegeven.

De versterkingen van Djagaraga waren intusschen gebleken aangelegd te zijn op een sterk rijkend terrein, ten oosten en ten westen afgeden door ravijnen, welke strekken tot bedding van twee bergstroomen, van welke de westelijkste door Sangsit Dalam loopt. Vroeg in den morgen van den 15 werd het 7de bataillon infanterie, onder bevel van den luitenant-kolonel le Bron de Vexela, en geleid door den chef van den staf, den luitenant-kolonel de Brauw, langs den linkerover van dezen stroom afgezonden, om de vijandelijke posities van die zijde te verkennen, en zooveel doenlijk om te trekken; zij hadden bij zich 20 sapeurs en twee handmortieren.

De opperbevelhebber zelf rukte met twee andere bataillons, het 13de en 5de, en met de veld-batterij, in het front der vijandelijke versterkingen op, en nam voorloopig positie op ongeveer 800 passen van dezelve; meer of min gedeeltelijk door eene verlatene lunette, voor welke de weg afgesneden was door eene zeer zware coupure, van het eene naar het andere ravijn loopende; men maakte evenwel terstond werk om over dezelve eene brug te werpen.

Omstreeks half eif ure werd vernomen het vuur van de omtrekkende kolonne van het 7de bataillon, en liet de opperbevelhebber van zijne zijde het geschut nog driehonderd passen voorwaarts rukken en insgelijks het vuur openen, alleen echter met werpgeschut en holle projectielen door vier houwiters en eenen mortier van 20 duim, als overtuigd, dat kernschoten niets zouden baten tegen de zware kliewallen.

Op het bericht, dat het 7de bataillon verkeerde in min of meer geheelijken toestand, werd berwaarts gezonden het 5de linker half-bataillon, onder bevel van den majoor Roguë. Het vuur werd onderbroken tot over zes ure in den avond, nadat de vijand eene uitval had gedaan en beproefd om te trekken onze linker vleugel, alwaar hij met verlies werd terug geslagen: aan het in front bestormen van de vijandelijke sterkten kon niet worden gedacht; een tot dit einde door de infanterie gedaan vertoon had ten doel aflei-

ding te bewerkstelligen, ten gunste van de overtrekkende kolonne.

De troepen, onbewegelijk gesteld onder het vuur, gaven een schoon blijk van moed en volharding; reeds vroeg was de luitenant-kolonel Meis, kommandant der artillerie, getroffen; spoedig daarna de majoor van het 13de bataillon infanterie Sorg en de kapitein Vorstebos, Reiger en Cromb; de 1ste luitenant-adjudant van Rouvroy, de 1ste luitenant Maister en de 2de luitenant Fritzen en Donleben, allen van dit bataillon, van hetwelk de 1ste luit. van Swieten en de 2de luitenant Prager en 18 onder-officieren en manschappen sneuvelden, terwijl nog 85 man werden gewond.

Inmiddels waren nog drie kompagnien van het te Sangsit in overzigt gelaten 2de bataillon op het slagveld gekomen: doch deed het vuur van de vijand, dat het vuur staken en werd er op de plaats gebluyacqueerd, zonder dat hog waren verkregen registratie berichten van den uitslag der beweging, aan den linkerover van de bergstroom, van uit Sangsit door het 7de bataillon gemaakt; evenmin als van het ter ondersteuning gezonden 5de linker-half-bataillon.

Het bleek echter later, dat de omtrekkende beweging door die troepen, op de westelijke flank der vijandelijke linie gemaakt, met den gunstigsten uitslag was bekroond, zoodat zij reeds in den avond meester waren van onderscheidene vijandelijke redoutes aan die zijde; niettegenstaande eenige sterke uitvallen van den vijand. Voor het aanbreken van den dag vervolgd zij hun voordeel, ditmaal registratie ondersteund door de troepen in het front, welke den rechter-vleugel der vijandelijke linien en forten binnenukten, onder aanvoering van den luitenant-kolonel van Swieten. Bij het 7de bataillon en het bijgevoegde gedeelte van het 5de bataillon sneuvelden de 2de luitenant Derens en 8 onder-officieren en manschappen; gekwetst werden de luitenant-kolonel chef van den staf de Brauw, de kapitein Happé en 40 onder-officieren en manschappen.

Na afrek van den nacht kan het gevecht geacht worden 11 uren te hebben aangehouden; met het aanbreken van den dag wapperde de Nederlandsche vlag van alle versterkingen van Djagaraga.

Officieren en manschappen hebben zich volgens opgaven van den opperbevelhebber, in het bijzonder de kompong zelf en de kraton, die beide door de vorsten, zoo men verzeemt, in de richting van Karang-Assam gevlugt.

Het 3de bataillon is als bezet gesteld in de voorste redoute van de versterking van Djagaraga, waan de overige manschappen hebben zich op de hoogte van Sangsit Dalam verzameld, om de nabijheid der zee, naar de richting van de rivier van Sarawak als anderzins.

Onder de aangevoerde onder-officieren bij het 7de bataillon is bevonden de 1ste veld-arts, luitenant van Swieten, die ondergeschikt is bevonden aan luitenant van Swieten, luitenant van Swieten, die ondergeschikt is bevonden aan luitenant van Swieten, en onlang door het gouvernement, voor uitstekenden moed bij de tweede expeditie tegen Balie ten toon gespreid, met eene eere-klewang begiftigd.

De gekwetsten en zieken zijn grootendeels aan boord van een transportvaartuig, op sleep genomen door Zr. Ms. stoomschip Phoenix, onder bevel van den luitenant-ter-zee 1ste klasse May, naar Soerabaja overgebracht. De luitenant-kolonels Meis, de Brauw, de majoor Sorg, de kapitein Happé en Reiger, en de 2de luitenant Donleben zijn overgevoerd naar Batavia, met ditzelfde stoomschip, hetwelk herwaarts stevende, om de tijding van deze overwinning ten spoedigste over te brengen.

Door een noodlottig toeval is het bivouac heeft de 1ste luitenant der infanterie E. G. K. W. van Schimmelpenninck het leven verloor.

Z. D. de luitenant-generaal hertog van Saksen-Weimar, benoemd tot opperbevelhebber van het leger in Nederlandsch Indië, is den 14 april langs den overzeeschen weg te Batavia aangekomen, en heeft den toon des opperbevelhebbers aangenomen.

Lants Buitenlandsche Tijdingen uit Europa.

Duitschland. — Wenen 20 janij. Volgens berichten uit het leger meent men het te mogen voor zeker houden, dat eergisteren de aanval tegen het leger der Hongaren op onderscheidene punten is aangevangen. — Van den Kaukasus wordt gemeld, dat de Circassiers de vesting Mazy op de Russen veroverd hebben.

In Rijn-Beieren is niets meer van de vrijkorpsten te zien. Te Stuttgart heeft de Oostenrijksche gezant alle afvaardigers van de zich nog zoo noemde Duitseche vergadering, die tot de Oostenrijksche Staten vergadering bevoelen zich aan zinnige woonplaatsen te begeven, en strafte van het verlies van hun staats-burgerrecht.

Te Kopenhagen is een Pruisisch parlement aangekomen. Men houdt den vrede voor zoo goed als gesloten.

Frankrijk. — Parijs 23 janij. De partij der gematigde partij verergerd bij den afgang van de partij der daardoor een ministeriele crisis op den 11.

Van Rome zijn geen naders berichten. De versterking van Toulon en Marseille melden, dat de versterking van troepen en materieel naar de kust van Italië vertrekt. Men zegt, dat er belangrijke depesches van den Franschen gezant d'Harcourt uit Genua ontvangen zijn, die inhouden dat Oostenrijk, Spanje, Napels en de overige Katholieke mogendheden het eens zijn omtrent de herstelling van het wereldlijk gezag van den paus, maar dat de heilige vader zelf daarop nog tot geen besluit was gekomen.

